

Loven forandret i de senere Aar er fremsat med stigende Styrke. Disse Krav er jo fremsat fra mange Sider, særlig fra alle dem, som har arbejdet i Brandforsikringens Tjeneste og paa en vis Maade været de Brande paa nært Hold, som er forefaldet i stor Udstrækning i de sidste Aar. Hvorvidt man saa skal være Ministeren taknemmelig for eller paaskønne, at han har fremsat dette Lovforslag, kan der selvfølgelig strides om; det skal jeg ikke debattere med det ærede 6te tingvalgte Medlem (Ejsing), det er jo noget, vi altid kan komme til at drøfte. Det fremgaar af Bemærkningerne, at Lovforslaget er et Resultat af Forhandlinger, som den højtærede Justitsminister nar ført med de forskellige interesserede og sagkyndige paa Brandvæsenets Omraade. Derfor synes jeg ogsaa nok, man kan have Haab om, at man i det væsentligste kan faa Lov til at gennemføre det i den Skikkelse, hvori det er forelagt.

Lovforslaget er jo inddelt i 7 Kapitler eller Afsnit. Jeg vil gerne knytte nogle korte Bemærkninger til nogle af disse. Som det allerede er sagt, er der ingen Grund til at gaa ret stærkt i Detailler, da Lovforslaget skal til Benævnelse i et Udvalg.

Jeg vil gerne først sige med Hensyn til Kapitel 1, som omhandler Reglerne for Bygningers Opførelse paa Landet, at enkelte af de tidligere Bestemmelser her er ændret, f. Eks. den Bestemmelse, at i Bygninger, som dækkes med blødt Tag, skal dette overalt være fastbundet med galvaniseret Jerntraad. Nogle mener, at det er for vidtgaaende, og at det er nok, som vi har det for Tiden. Andre mener, at det vist ikke er for meget at forlange, at saadanne Tag overalt skal fastbindes med galvaniseret Jerntraad, medens der atter er andre, som mener, at man skulde være gaaet saa vidt, at man helt ud forbød Tagbeklædning med Straa, fordi det selvfølgelig er paa saadanne Bygninger, at den overvejende Del af Ildebrandene falder. Der er en Bestemmelse, ogsaa i § 3, angaaende Bygningers Indretning, som henviser til, hvordan de forskellige Udgange og Trapper skal være, og der er en mildnet Bestemmelse for Bygninger med en Forsikringssum, der ikke er over 6 000 Kr. Jeg er ikke helt sikker paa, at man dér har fundet den rette Betegnelse; det er ikke sikkert, at Forsikringssummen bør være det afgørende. Naar man har med Brandforsikring at gøre, ser man undertiden, at det kan være meget vidt forskelligt, hvorledes Bygninger brandforsikres. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man bedre kunde anvende f. Eks. Ejendomsskylden; det ved jeg

nu ikke, men jeg tror, det er en af de Bestemmelser, der ikke er helt saa god, som den burde være.

Der kunde være flere Ting at omtale i dette Kapitel. Der er Bestemmelsen om, at Loftet over en Stald skal være tæt. Det tror jeg ogsaa, man maa anbefale. Jeg ved selvfølgelig meget vel, at der er nogle, som ikke synes om det, og at det er til Gene for de Husejere, som skal have Bekostning med at anbringe tætte Brædder, sammenpløjede Brædder eller lægge Lerlag oven paa Rafterne, men jeg tror, man ser fejl paa det, naar man er en Modstander af Bestemmelsen, for det har ikke alene Betydning i Ildebrandstilfælde, men jeg har i alt Fald mange Steder set, at det er uheldigt, hvis man har haardt Tag, at have det aabne Loft over Kostalden, fordi man saa i høj Grad faar Fouragen ødelagt, idet Dampen kan trænge op. Derfor tror jeg, det er rigtigt, at denne Bestemmelse er indført i Lovforslaget.

Kapitel 2 omhandler Omgangen med Ild og Lys m. m. Det er efter min Mening et meget væsentligt Afsnit af Lovforslaget, thi jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at det er lettere og billigere at forebygge end at begrænse og helbrede. Det forekommer mig imidlertid, at der i § 18, som den ærede Ordfører for Veustre var inde paa, er en hel Del almindelige Vendinger — de blev betegnet som moralske Vendinger —, en hel Del almindelige Vendinger om, hvordan Husbond og andre har at iagttage den tilbørlige Forsigtighed med Ild og Lys, Tændstikker m. m. Jeg ved ikke, hvor megen Nytte disse almindelige Vendinger eller moralske Sætninger gør, og jeg kunde godt tænke mig, at der i visse Tilfælde kunde findes noget mere bestemt. Der er f. Eks. en Vending, som at Tændstikker skal opbevares paa et saadant Sted, at det er vanskeligt for Børn at faa Adgang til dem. Ja, det kan være et vidt Begreb. Naar man har været med til at afgøre, om der skal ske Fradrag i Erstatningssummerne, naar der er forefaldet en Ildebrand, forarsaget ved Børns Leg med Tændstikker, vil man have set mange Eksempler paa, at Folk ikke forstaa dette ens: hvor Tændstikkerne maa opbevares. Det er meget ofte saaledes, at Børnene faar fat paa Tændstikæsken i Køkkenet, og at Husmoderen har lagt Æsken i en Bordskuffe eller paa en Hylde over Komfuret, men dog paa et saadant Sted, at Børnene nok kan naa den. Jeg er tilbøjelig til at tro, at man maaske nok kunde indsætte en Bestemmelse i Loven om, at Tændstikkerne skulde opbevares paa et Sted, der var i en saadan Højde, at